

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 649

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 august 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 84 din 12 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii, în ansamblul său	2-5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
181. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Bogdan-Mihail Ivănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne	6
182. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru domnul Pelmuș Pandelea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Afacerilor Interne	6
183. — Decizie pentru eliberarea domnului Gheorghe Nucu Marin din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne	7
184. — Decizie pentru numirea domnului Chirilă Dumitru-Daniel în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne	7
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
13. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema <i>100 de ani de la nașterea lui Nicolae Cajal</i>	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84

din 12 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București, în Dosarul nr. 20.488/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 706 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită cu autorul excepției. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar au fost restituite citațiile emise pentru părțile Cornel Bratu și Nicoleta Bratu. În aceste condiții s-a dispus citarea prin afișare la ușa instanței și pe portalul Curții Constituționale.

3. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, în temeiul art. 167 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

5. Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 16 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.488/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București într-o cauză având ca obiect o contestație întemeiată pe prevederile Legii nr. 77/2016.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece numai o normă previzibilă poate determina în mod clar conduita subiecților de drept destinatari ai legii.

8. Autorul excepției arată că art. 11 din Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât consacră efectul retroactiv al legii, în totalitatea sa. Astfel, Legea nr. 77/2016 este aplicabilă contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare. Autorul excepției susține că legea nouă adaugă raportului juridic născut sub imperiul legii vechi o instituție juridică cu caracter de noutate față de dispozițiile legale aplicabile la data încheierii raportului juridic avut în vedere de părți. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la alte efecte ale contractului și la un alt mecanism de stingere a obligațiilor, decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Pentru contractele încheiate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016 nu pot fi avute în vedere alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate.

9. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016 contravin dreptului la apărare și celui privind accesul la justiție, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Practic, deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței, care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrijire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devin ineficace și iluzorii.

10. Autorul excepției mai susține că, prin dispozițiile criticate, se aduce o atingere nepermisă dreptului de proprietate privată al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut. Instituția de credit este titulara unui drept de creanță având ca obiect o sumă de bani. Din perspectiva art. 44 din Constituție, un astfel de drept de creanță este un drept de proprietate ce este protejat și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Când obiectul dreptului de creanță este înlocuit cu un obiect de valoare mai mică, are loc o expropriere ce nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire.

11. Se consideră că limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează în limitele permise de art. 53 din Constituție, pierderea dreptului de proprietate nefiind proporțională cu scopul urmărit, elementul de protecție socială neregăsindu-se în condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

12. În opinia autorului, textele de lege criticate aduc atingere art. 45 și art. 135 din Constituție, deoarece statul are obligația de a nu schimba sau altera activitatea unui actor la viața economică. Prin dispozițiile legale criticate statul își încalcă această obligație, prin schimbarea naturii instituțiilor de credit și instituțiilor financiar nebankare din comerțul cu bani în comerțul cu imobile.

13. Se arată că libera inițiativă ar însemna libertatea persoanei de a desfășura activitatea economică, în modalitatea pe care aceasta o consideră cea mai potrivită pentru a-și atinge scopul, uzând de mijloacele juridice pe care le are la dispoziție. În desfășurarea activității sale economice, persoana este liberă să își aleagă partenerii contractuali și clienții. Ca o consecință, deși libertatea contractuală nu are valențe constituționale exprese, ea ar putea fi subsumată conceptului de liberă inițiativă, deoarece mijlocul juridic prin care persoana participă la viața economică este contractul, ca formă de manifestare a libertății contractuale.

14. Se arată că Legea nr. 77/2016 încalcă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, deoarece a fost adoptată prin procedura aplicabilă legilor ordinare, dar Codul civil de la care aceasta derogă este lege organică.

15. Se apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 148 din Constituție, respectiv prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010.

16. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

17. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și legea în ansamblul său.

21. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului general al proprietății și al moștenirii, art. 135 privind economia, art. 148 alin. (2) privind actele obligatorii ale Uniunii Europene, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în cauză, contractul de credit a fost încheiat între bancă și consumatorii care doresc să dea în plată imobilul înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011, dată anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016. Totodată, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992: „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”.

23. Curtea constată că autorul excepției a invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două teze ale acestuia, respectiv teza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și teza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

24. Curtea reține că în prezenta cauză contractul de credit a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016, ceea ce este relevant în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016, potrivit căreia Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

25. Curtea va respinge, ca inadmisibilă, și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, deoarece, din datele transmise în dosarul Curții Constituționale, nu rezultă că ar fi pornită o executare silită a imobilului ipotecat (a se vedea, *ad similibis*, paragraful 40 din Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017).

26. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1)—(3) și (5) și (6) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, Curtea observă că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, publicată ulterior sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, a constatat că prevederile din art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale în măsura în care condițiile referitoare la existența impreviziunii sunt verificate de instanța judecătorească. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, precum și faptul că data încheierii de sesizare este anterioară datei publicării deciziei anterioare în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1)—(3) și (5) și (6) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

27. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat, făcând referire la jurisprudența sa, în esență, că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normelor juridice, care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional urmând să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate [a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48].

28. Pornind de la aceste considerente, Curtea va analiza pe fond excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (1) și (3), art. 6, art. 7 alin. (4) și art. 10 din Legea nr. 77/2016.

29. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice, care nu se referă la regimul general al proprietății, ci vizează doar o modalitate de executare a unor

obligații derivate din contractul de credit, în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are ca efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publice sau private, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința și dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate reprezintă o realitate juridică ce guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate, prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

30. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, și anume Codului civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează (a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115).

31. Referitor la critica ce privește art. 11 teza întâi, raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin textele de lege criticate, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților, pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia, prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului, rezultate din acesta, se execută în continuare. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, menită să înlăture efectele negative asupra patrimoniului debitorului, în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Ca atare, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte, în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate, dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013). Curtea a mai constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului, operată prin textele de lege criticate, urmărește un scop legitim, ce se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului, prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit, în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. De asemenea, Curtea a arătat că măsura critică este adecvată, necesară și respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității, ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

32. Curtea face referire și la paragrafele 30—35 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018, prin care s-a statuat că, în analiza conformității dispozițiilor art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 cu prevederile constituționale care garantează dreptul de proprietate privată, a fost avut în vedere raportul contractual existent între cele două părți. Aprecierea asupra ruinei (iminentă) contractuale a debitorului nu vizează evoluția/fluctuația situației financiare/materiale a debitorului, ulterioară încheierii contractului de credit, ci are în vedere, în mod exclusiv, disproporția și dezechilibrul survenite ca urmare a materializării riscului supraadăugat [referitor la noțiunea de ruină (iminentă) a debitorului a se vedea paragrafele 35 și 37 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, iar cu privire la noțiunea de risc supraadăugat, a se vedea paragrafele 96 și 97 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016].

33. Referitor la criteriile care trebuie avute în vedere atunci când se constată apariția riscului supraadăugat, Curtea a reiterat cele reținute în paragraful 98 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016. Astfel, evaluarea intervenirii acestui risc trebuie privită și realizată în ansamblu, prin analiza cel puțin a calității și a pregătirii economice/juridice a cocontractanților [dihotomia profesionist/consumator], a valorii prestațiilor stabilite prin contract, a riscului deja materializat și suportat pe perioada derulării contractului de credit, precum și a noilor condiții economice care denaturează atât voința părților, cât și utilitatea socială a contractului de credit. Această evaluare de ansamblu permite stabilirea limitei dintre cele două categorii de riscuri — riscul inherent contractului asumat de părți în mod voluntar și riscul supraadăugat, care nu a putut face obiectul unei previzionări de către niciuna dintre părți —, determinând, în funcție de rezultatul la care se ajunge, luarea unei decizii cu privire la soarta contractului. Însă, odată constatată depășirea riscului inherent contractului și survenirea celui supraadăugat, intervenția asupra acestuia devine obligatorie și trebuie să fie efectivă, fie în sensul încetării, fie în sensul adaptării contractului la noile condiții. Efectele juridice ale acestei intervenții se vor produce numai pentru viitor, prestațiile deja executate rămânând câștigate contractului.

34. Prin urmare, Curtea a reținut că, după constatarea intervenirii unui risc supraadăugat în derularea contractului de credit, vor fi evaluate, în considerarea circumstanțelor specifice fiecărui contract de credit, remediile care urmează a fi dispuse, adaptarea sau, după caz, încetarea contractului. Dar, indiferent care dintre cele două soluții va fi adoptată, aceasta va trebui să respecte exigența ca riscul supraadăugat să fie suportat împreună de debitor și creditor, în mod echitabil. O asemenea exigență este impusă, pe de o parte, de faptul, subliniat de Curte în paragraful 102 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, că niciuna dintre părți nu este culpabilă de apariția evenimentului și, pe de altă parte, de faptul, de asemenea subliniat în decizia anterioară [paragraful 99], că echitatea, corolar al bunei-credințe, guvernează contractul civil de la nașterea sa până la epuizarea tuturor efectelor, independent de existența unei clauze exprese în cuprinsul contractului. Cu alte cuvinte, însăși natura conceptului de risc supraadăugat, premisa constatării impreviziunii

contractuale, impune, cu necesitate, ca acesta să fie suportat împreună de părțile contractului de credit (a se vedea, în acest sens, paragraful 31 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

35. Curtea a mai reținut că impreviziunea vizează numai o ruină contractuală, care afectează utilitatea socială a contractului de credit, și nicidecum o ruină personală a debitorului. Astfel, în evaluarea impreviziunii, se vor analiza, exclusiv, prestațiile părților din contractul de credit, de natură să determine ruina *contractuală* a debitorului, și nu se vor avea în vedere aspectele financiare/materiale, care nu se află în legătură cu contractul de credit. În caz contrar, ar fi alterată noțiunea de impreviziune contractuală, care s-ar deplasa, în cazul dat, de la evaluarea dezechilibrului dintre prestațiile părților la analiza caracterului suficient sau insuficient al veniturilor debitorului (a se vedea, în acest sens, paragraful 32 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

36. În considerarea celor anterior expuse, Curtea a constatat că debitorul care solicită, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 77/2016, darea în plată a imobilului, sub condiția îndeplinirii condițiilor impreviziunii, se află într-o situație diferită de aceea a debitorului care, în temeiul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015, inițiază procedura de insolvență, noțiunea de insolvență fiind definită în prevederile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 151/2015, potrivit cărora „*insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente*” (a se vedea, în acest sens, paragraful 33 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

37. În concluzie, Curtea a reținut că instanța judecătorească investită, în temeiul art. 7 sau, după caz, art. 8 din Legea nr. 77/2016, cu soluționarea unor acțiuni având ca obiect contestații formulate de creditori și, respectiv, acțiuni ale debitorilor, ca expresie a obligației statului de a garanta dreptul de proprietate privată, nu va analiza dacă patrimoniul debitorului se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor, pe măsură ce acestea devin scadente, ci își va limita analiza la dinamica obligațiilor reciproce întemeiate pe contractul de credit și, în măsura în care va ajunge la concluzia că această dinamică este de natură să conducă la ruina contractuală a debitorului, prin materializarea riscului

supraadăugat, va putea constata intervenția impreviziunii contractuale. Așadar, instanța judecătorească, în evaluarea impreviziunii, nu poate împrumuta elemente/criterii specifice procedurii insolvenței persoanei fizice (a se vedea, în acest sens, paragraful 35 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

38. Curtea reține, cu acest prilej, că pentru toate argumentele anterior menționate, nu poate fi constatată neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

39. Referitor la criticile privind dispozițiile Legii nr. 77/2016, formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, în Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017, paragraful 65, că prin art. 45 din Constituție se garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora, în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii —, legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordin prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cele privind libera inițiativă. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, paragraful 16, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

40. Cu privire la criticile formulate din perspectiva prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauza de față.

41. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 (paragraful 129), Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecării, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, acestea nu au incidență în cauză.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, ale art. 8 alin. (5) precum și ale art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 20.488/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1) —(3) și (5) și (6) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Bogdan-Mihail Ivănescu
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 19.995 din 5 august 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.035 din 5 august 2019,

în temeiul art. 29, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Bogdan-Mihail Ivănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 2. — Domnul Bogdan-Mihail Ivănescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 5 august 2019.
Nr. 181.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind aplicarea mobilității pentru domnul Pelmuș Pandelea
din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul
Secretariatului General al Guvernului în funcția publică
de secretar general în cadrul Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 19.996 din 5 august 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.036 din 5 august 2019,

în temeiul art. 29, art. 502 alin. (1) lit. h), art. 503 și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Pelmuș Pandelea i se aplică mobilitatea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 2. — Domnul Pelmuș Pandelea predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 5 august 2019.
Nr. 182.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea domnului Gheorghe Nucu Marin
din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 19.993 din 5 august 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.034 din 5 august 2019, în temeiul art. 29 și art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Nucu Marin se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 5 august 2019.
Nr. 183.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea domnului Chirilă Dumitru-Daniel
în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 19.994 din 5 august 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.033 din 5 august 2019, în temeiul art. 29 și art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Chirilă Dumitru-Daniel se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 5 august 2019.
Nr. 184.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede
din argint cu tema 100 de ani de la nașterea lui Nicolae Cajal**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 5 august 2019, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint cu tema *100 de ani de la nașterea lui Nicolae Cajal*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă clădirea Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, stema României, valoarea nominală „10 LEI” și anul de emisiune „2019”.

Reversul monedei prezintă portretul și numele profesorului Nicolae Cajal și anii între care a trăit acesta „1919” și „2004”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint cu tema *100 de ani de la nașterea lui Nicolae Cajal* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 iulie 2019.
Nr. 13.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

